

Милосърдието

Andante (♩ = 66)

1. Ми-ло - сър - ди - е - то е гра - ди - на рай - ска, чуд - но
пре - ме - не - на, пъл - на с ху - бост май - ска; бил - ки
и дър - ве - та, в кра-со - та раз - ви - ти, с и - зо -
бил - на рож - ба вся - ко - га по-кри - ти, с и зо - ти.

2. Всичко – драго, мило и в Любов живее,
и цъфти, и върже, и расте, и зрее –
пролет, лято, есен и през цяла зима,
откогато хора на Земята има. (2)

3. И щом пътник морен мине край градина,
всяко живо клонче весело му кима –
плодове узрели без корист предлага
с непресторна нега и усмивка блага. (2)

4. Бедни и богати, здрави или болни,
и по всяко време, тука са доволни,
че сменяват в Радост грижите, хомота,
и с утеха виждат смисъл във живота. (2)

5. Затуй, който дири истинска победа,
рай такъв прекрасен нека си отгледа;
няма да се свърши щастие за него,
ще го благославят и Земя, и Небо. (2)